

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **Z.**, bytom M., zastúpeného advokátom JUDr. M., B. proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova č. 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KM-44/PK-2007 zo dňa 23.4.2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 172/07-57 zo dňa 21.11.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 172/07-57 zo dňa 21.11.2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia č. p. KM-44/PK-2007 zo dňa 23.4.2007, ktorým žalovaný zamietol podaný rozklad a potvrdil personálny rozkaz Ministra vnútra Slovenskej republiky (ďalej len minister vnútra) č. 57 zo dňa 5.2.2007 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru z dôvodu podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru

väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len zákon č. 73/1998 Z. z.). Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Súd tak rozhodol potom, čo dospel k záveru, že postup a rozhodnutie žalovaného boli v súlade so zákonom. Stotožnil sa s názorom žalovaného, že žalobca porušil služobnú prísahu a povinnosti policajta zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by vzhľadom na charakter jeho skutku boli na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu bezúhonnosti, čestnosti a dodržiavania zákonov predovšetkým zo strany policajtov. Zároveň zhodne so žalovaným skonštatoval, že toto konanie žalobcu bolo svojim charakterom spôsobilé narušiť vážnosť Policajného zboru (ďalej len „PZ“) a ohroziť dôveru v tento zbor. Námietku žalobcu, že mu nebolo preukázané, že by sa dopustil protiprávneho konania, nepovažoval za relevantnú, pretože zo spisu žalovaného bolo zrejmé, že vo veci konajúce orgány vychádzali z informačno-technických prostriedkov - CD nosič s nahrávkami záznamu z bezpečnostnej kamery zo dňa 15.12.2006 nainštalovanej na čerpacej stanici S., ako aj zo záznamu o podaní oznámenia poškodeného, záznamu o podaní vysvetlenia L. a ďalších. Konštatoval, že žalovaný zadovážené dôkazy vyhodnotil ako pravdivé, svoje rozhodnutie náležite odôvodnil a vo veci neboli predložené žiadne iné dôkazy, ktoré by vyvrátili ich pravdivosť.

Proti rozsudku podal žalobca včas odvolanie, ktorým žiadal zrušiť rozsudok ako aj rozhodnutie žalovaného. Poprel, že sa dopustil protiprávneho konania, tvrdil, že žiadnu plyšovú hračku neodcudzil a tvrdenia uvedené v personálnom rozkaze nie sú pravdivé a neboli ani riadne preukázané, zo záznamu z bezpečnostnej kamery nie je preukázané jeho protiprávne konanie. Nepopieral, že sa v danom čase na čerpacej stanici S. nachádzal, ale bol nakupovať pohonné hmoty. Tvrdenia L. a B. považoval za ničím nepodložené a nepravdivé a zadokumentovaný sled udalostí na čerpacej stanici za nelogický, keď mal po nákupe pohonných hmôt odcudziť plyšovú hračku a potom si na stanici ešte kúpiť a vypiť kávu.

Namietal dôveryhodnosť potvrdenia o odcudzení tovaru vystaveného B., ktoré podľa jeho názoru nepotvrďuje, že sa dopustil protiprávneho konania. Žalovanému vytýkal, že zo žiadneho dokladu nebolo zrejmé, kedy mala byť hračka dodaná na predajňu a či vôbec na predajni bola, ani kedy bola vykonaná záujmová inventúra a posledná inventúra pred údajným skutkom. Nesúhlasil s tvrdením krajského súdu, že mohol navrhnuť dôkazy na preukázanie skutočnosti, že sa protiprávneho konania nedopustil, pretože tieto dôkazy navrhol už

v rozklade zo dňa 20.2.2007, ale nikto sa nimi nezaoberal. Namietal porušenie zásady in dubio pro reo a porušenie svojho základného práva v zmysle čl. 12 ods. 1 a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Poukázal tiež na to, že svoju prácu vykonával vždy čestne, statočne a disciplinovane, tak, ako sa k tomu zaviazal v služobnej prísahe.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny, pretože krajský súd sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu. Zdôraznil, že zo zadovážených dôkazov bolo dostatočne preukázané, že žalobca z priestorov čerpacej stanice odcudzil plyšovú hračku, čo bolo zaznamenané na kamerovom systéme. Uviedol, že pracovníčka čerpacej stanice, ktorá mala v uvedený deň službu, si po odchode žalobcu uvedomila, že sa jednalo o muža, na ktorého ich upozorňoval ich vedúci s tým, že sa mal dopúšťať drobných krádeží. Keďže žalobca sa pohyboval aj v priestore, kde je uložený tovar na predaj, pričom za žiaden tovar nezaplatil, pracovníčka stanice telefonicky o tomto upovedomila vedúceho a na jeho odporúčanie si prehrala záznamy z bezpečnostných kamier, z ktorých zistila, že žalobca si vložil pod bundu nejaký tovar. Následne vedúci čerpacej stanice o tom informoval policajta z OO PZ Karlova Ves, ktorý žalobcu identifikoval.

K námietke žalobcu o nedôveryhodnosti dokladu vystaveného vedúcim stanice a o nepreukázaní skutočnosti, že plyšová hračka bola do predajne dodaná, uviedol, že zo záznamu kamier bolo zistené, že žalobca sa pristavil pri plyšových hračkách, kde si čupol, ľavú ruku mal pritlačenú k telu a pracou rukou vzal plyšovú hračku bledej farby, pričom ďalšia plyšová hračka tmavej farby spadla na zem; pri tom, ako bledú plyšovú hračku držal v pravej ruke, urobil ňou pohyb smerom k ľavej ruke a následne jeho pravá ruka smerovala prázdna k zemi, dvihol ňou tmavú plyšovú hračku, no späť vrátil len hračku tmavej farby. Z vyhodnotenia videozáznamu vyplýva tiež to, že pravou rukou druhú plyšovú hračku vložil pod bundu – pod ľavé podpazušie, následne si v kávomate kúpil kávu, vypil ju a opustil čerpaciu stanicu bez zaplataenia plyšovej hračky. Žalovaný zdôraznil, že protiprávneho konania sa žalobca dopustil a to bez ohľadu na to, či bola vykonaná inventúra. Poukázal na to, že žalobca nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom PZ, keď z priestorov čerpacej stanice zobral tovar bez zaplataenia.

K námietke žalobcu o porušení zásady in dubio pro reo poukázal na to, že predmetom tohto konania nie je rozhodnutie, či je žalobca vinný alebo nie, ale rozhodnutie o ďalšom

zotrvaní v služobnom pomere. Predpoklady prepustenia pritom nie sú závislé od výsledku prípadného trestného konania a v personálnom konaní pre rozhodnutie postačuje také porušenie zákona, ktoré zákon predpokladá a stanoveným spôsobom postihuje. Zdôraznil, že personálnym rozhodnutím nebola vyslovená vina žalobcu zo spáchania trestného činu alebo priestupku, ale bolo rozhodnuté o jeho ďalšom zotrvaní v služobnom pomere príslušníka PZ. Na podporu svojich tvrdení poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

V súvislosti s námietkou žalobcu o porušení ústavou garantovaných práv žalovaný uviedol, že na činnosť policajtov sú kladené vyššie nároky a to ako počas priameho výkonu štátnej služby, tak aj mimo nej. Podľa jeho názoru sa žalobca nemôže dovolávať ochrany v zmysle čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože svojim protiprávnym konaním sám spôsobil stratu zvoleného povolania. Pripomenul, že zákon neobsahuje žiadne poľahčujúce hľadiská pre miernejšie posúdenie porušenia služobnej prísahy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a podľa § 250ja ods. 3, druhá veta OSP v spojení s § 219 ods. 1, 2 napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 9.3.2010 potom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Odvolací súd zo spisu prvostupňového súdu ako aj z administratívneho spisu žalovaného zistil, že žalobca bol personálnym rozkazom ministra vnútra č. 57 zo dňa 5.2.2007 prepustený zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z., z dôvodu, že svojim konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy spočívalo podľa žalovaného v tom, že žalobca nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom PZ, keď dňa 15.12.2006 z priestorov čerpacej stanice bez zaplattenia zobral tovar, čím porušil § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, ako aj § 48 ods. 3 písm. g/ a h/ zákona č. 73/1998 Z. z., pretože mimo štátnej služby sa nezdržal konania, ktoré mohlo narušiť vážnosť PZ alebo ohroziť dôveru v tento zbor a nedodrжал služobnú disciplínu. Žalovaný ďalej dôvodil, že ponechanie žalobcu

služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu na svedomitom plnení služobných povinností, dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny a všeobecne záväzných právnych predpisov všetkými príslušníkmi PZ, na ich čestnosti a na upevňovaní dôvery občanov v PZ. Dôvod prepustenia žalobcu bolo zistený dňa 20.12.2006 na základe záberov bezpečnostných kamier v priestoroch čerpacej stanice.

Na rozklad žalobcu žalovaný prvostupňové rozhodnutie potvrdil, pretože mal za to, že skutočný stav veci bol dostatočne zistený, správne právne posúdený a rozhodnutie ako aj samotné prepustenie zo služobného pomeru je v súlade so zákonom.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. občan pri vzniku služobného pomeru policajta skladá služobnú prísahu, ktorá znie: "Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života. Budem sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!".

Podľa § 48 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. policajt je povinný

- g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,
- h) dodržiavať služobnú disciplínu.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. **policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.**

Podľa § 233 zákona č. 73/1998 Z. z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady (ods. 1).

Oprávnený orgán pri posudzovaní veci objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania (ods. 2).

Podľa § 238 zákona č. 73/1998 Z. z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi (ods. 1).

Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka (ods. 2).

Účastník konania je oprávnený navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy (ods. 3).

Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (ods. 4).

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu o zamietnutí žaloby žalobcu, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci sa krajský súd dostatočným spôsobom zaoberal odvolacími námietkami žalobcu a žalovaný správny orgán ako aj správny orgán prvého stupňa postupovali v konaní v súlade so zákonom.

V predmetnej veci žalobca predovšetkým namietal, že z kamerového záznamu mu nebolo preukázané protiprávne konanie, bolo z neho zrejmé len to, že sa na čerpacej stanici nachádzal a tvrdenia vedúceho čerpacej stanice a pracovníčky stanice považoval za ničím nepodložené a nepravdivé. Tiež namietal nevykonanie inventúry tovaru na čerpacej stanici a spochybňoval dôveryhodnosť potvrdenia zo dňa 4.1.2007 vyhotoveného vedúcim čerpacej stanice o vzniku škody v hodnote 213,-Sk (7,07 €).

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so záverom krajského súdu i žalovaného, že žalobca odcudzil plyšovú hračku na čerpacej stanici a týmto konaním sa dopustil porušenia služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom. Priebeh tohto skutku a skutočnosť, že sa ho dopustil žalobca boli i podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne a bez všetkých pochybností zistené z vyhodnotenia videozáznamu z bezpečnostných kamier na čerpacej stanici. Osoba žalobcu bola jednoznačne identifikovaná (sám nepoprel svoju prítomnosť v rozhodnom čase na predmetnej čerpacej stanici ako aj záujem o predmetnú plyšovú hračku a manipuláciu s ňou) a navyše z pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že žalobca sa mal dopustiť už v minulosti odcudzenia časopisov na tejto čerpacej stanici s tým, že vtedy ho pracovníci stanice len upozornili, aby to už nerobil. Žalobca sa nemôže vyviniť zo spáchania preukázaného skutku poukazovaním na skutočnosť, že na čerpacej stanici nebola vykonaná inventúra tovaru, keď zo záznamu bezpečnostných kamier bolo i podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne preukázané, že žalobca tovar vzal a odišiel bez jeho zaplatenia. Dopustil sa tak konania, ktoré nepochybne mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor a porušil povinnosť dodržiavať služobnú disciplínu. Pri súčasnom konštatovaní, že ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu záujmov štátnej služby, boli naplnené znaky prepúšťacieho dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1, písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalobcu týkajúcu sa porušenia zásady *in dubio pro reo*, pretože ide o zásadu trestného práva, podľa ktorého sa v tomto konaní nepostupovalo, keďže v predmetnej veci súd preskúmava rozhodnutie, ktoré je výsledkom konania personálneho a v ktorom sa rozhodlo o ukončení služobného pomeru žalobcu, nie o vyslovení viny žalobcu.

Žalovaný správny orgán si pred vydaním rozhodnutia zabezpečil dôkazy svedčiace o tom, že skutok sa stal tak, ako ho správne orgány ustálili. Všetky v konaní zabezpečené a vykonané dôkazy boli hodnotené v zmysle právnych predpisov a preukázali protiprávne konanie žalobcu.

Je potrebné zdôrazniť, že zodpovednosť policajtov je širšieho rozsahu, posudzuje sa prísnejšie, čo zodpovedá ich spoločenskému postaveniu. Každý príslušník PZ má väčšiu zodpovednosť za svoje konanie a svojim povolaním a profesiou má byť svojim správaním

vzorom vo vzťahu k ostatným občanom, konanie policajtov sa pre služobné pomery posudzuje cez prizmu zloženej služobnej prísahy, z čoho vyplýva aj jeho postavenie v spoločnosti a preto by bolo v príkrom rozpore s dôležitými záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere zotrval policajt, ktorý sa dopustil protiprávneho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k totožnému záveru ako krajský súd a keďže žalobca v odvolaní neuviedol žiadne ďalšie dôkazy alebo skutočnosti, s ktorými by sa žalovaný alebo súd nevysporiadali a ktoré by nasvedčovali inému záveru, ako bol ustálený, postupom podľa § 219 OSP napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Pretože žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. marca 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová